

தமிழ்நாடு அரசு

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I தேர்வு
பாடம் : தமிழ் சமூகம்
பகுதி : பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் - வீரம், காதல், அறம், அறக்கோட்டு வழிபாடுகள் மற்றும் சடங்கு முறைகள்

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப் - 1 முதல்நிலை மற்றும் முதன்மை தேர்வுகளுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென்பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,
வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

பண்டைத் தமிழர் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் வீரம், காதல், அறம், அறக்கோட்டு வழிபாடுகள் மற்றும் சடங்கு முறைகள்

தமிழ் இலக்கியங்கள்

திராவிட மொழிகளின் மூத்த, பழமையான மொழி தமிழ் செம்மொழியும் கூட கடந்த இருபது நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் தொடர்ந்து ஆட்சிக் கட்டிலில் இல்லாத காலகட்டங்களிலும், இலக்கியங்களைத் தோற்றுவித்து இருப்பது கண்கூடு. தமிழ் இலக்கியத் தொன்மை இன்னமும் ஆய்வுகளில் நிலவுகின்ற ஒன்று.

தொல்காப்பியம் :- தமிழின் முதல் இலக்கணம் மற்றும் இலக்கிய நூல் இது. சங்கப் பாடல்களான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டிற்கும் மிக முற்பட்டது தொல்காப்பியம். கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டிற்கும் மிக முற்பட்ட நூல் என்பது ஆய்வாளர் முடிவு.

பாட்டும் தொகையும்:- தென் தமிழகத்தில் நிலவிய “சங்கம்” கவிஞர்கள், கவிதாயினிகள், திறனாளிகள் அடங்கிய ஒரு மிகப்பெரும் கழகம் ஆகும். மக்கள் வாழ்வின் காதல்-வீரம் ஆகிய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்திய எண்ணற்ற பாடல்களில் எஞ்சியன பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையும். அகம் – புறம் என விஞ்சி நிற்கும் 26,350 அடிகளால் ஆன இவ்விரு வரிசைகளும் நூற்றுக்கணக்கான புலவர்களின் எழிலார்ந்த படைப்புகள். இவ்விலக்கியங்கள் கி.பி.2ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுந்தன என்பது ஆய்வாளர் முடிவு.

“பதினெண்கீழ்க்கணக்கு”:- சங்க காலத்திற்குப் பின் தோன்றிய இந்நூல்கள் “திருக்குறள்” என்ற உலக நூலைத் தலைமையாகக் கொண்டு தொகுக்கப்பட்டன. அறநூல்கள், அகநூல்கள், புறநூல்கள் எனப்பதினெட்டு நூல்கள் இவ்வகையில் அடங்குவன. பிற நூல்கள் எல்லாம் சமணம், வைணவம், அகம், புறம் எனப்பேச திருக்குறள் மட்டும் அறம், பொருள், இன்பம் என உலகநியாயம் பேசிய ஒப்பற்ற நூலாகத் திகழ்கிறது.

◆.....◆

ஜம்பெருங்காப்பியங்கள் :- காலம், கதை, கதை மாந்தர், கதைத் தொடர்பு, சமகால நண்பர்களின் படைப்புகள் என இரட்டைக் காப்பியங்களாக (TWINS) த் திகழ்வன சிலப்பதிகாரமும் மணிமேகலையும். சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்ற மூன்றும் சமண, பௌத்த சமயச் சார்புடையன.

இடைக்கால இலக்கியங்கள் :- வடஇந்தியாவில் தோன்றிய பக்தி இயக்கத்தை விஞ்சிய “பக்திப் பண்பாட்டிலக்கியங்களாக”த் தோன்றிய தேவாரம், திருமுறைகள், சைவ சித்தாந்த நூல்கள், நாலாயிரதிவ்வியப் பிரபந்தம், திருவாசகம். திருக்கோவையார், ஆண்டாளின் அமுதத்தமிழ் திருப்பாவை என கி.பி.7, 8ஆம் நூற்றாண்டு சமண, புத்தப் புறச் சமயங்களுக்குச் சவால் விடுத்து நின்றன.

பிற்காலப் படைப்புகள் :- கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் கம்பன் தந்த இராமாவதாரம், தமிழ்க்காப்பிய உலகின் உச்சம் தொட்டது. 10600 பாடல்களில் வடநாட்டு அயோத்தியைத் தமிழகம் ஆக்கிய கம்பனின் படைப்பு சமத்துவம், சகோதரத்துவம் பேசியது.

செயங்கொண்டாரின் கலிங்கத்துப் பரணி, போரிலக்கியமானது. புகழேந்தியின் நளவெண்பா, வடநாட்டு நள-தமயந்திக் காதலைத் தமிழ் அகப்படுத்தியது.

கவிராட்சசன் ஒட்டக்கூத்தரின் தக்கயாகப் பரணி போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் தோன்றின.

உலா, கலம்பகம், குறவஞ்சி, தூது, பிள்ளைத் தமிழென எண்ணற்ற தமிழ் நூல்கள் ஆக்கப்பட்டன.

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு:- சீராப்புராணம், தேம்பாவணி, தாயுமானவர் பாடல்கள், சித்தர் பாடல்கள், இரட்சணிய யாத்திரிகம் எனத் தமிழ், புதுக்கோலம் பூண்டது. இக்காலத்தில் வீரமாமுனிவர் சமயப்பணி, தமிழ்ப்பணி, எழுத்துச் சீர்திருத்தம், மொழி பெயர்ப்பு, அகராதி எனப் பலதளங்களில் இயங்கினார்.

◆.....◆

மொழிப்புரட்சி :- அயர்லாந்து நாட்டின் கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணம் கண்டு 26 திராவிடமொழிகளின் தாய், தமிழ் என நிறுவினார். ஜி.யு.போப் தமிழ்ப் பணியாற்றித் தன்னைத் "தமிழ் மாணவன்" என அறிவித்தார்.

சைவ மடங்கள் :- மேலைத் தாக்கத்திலிருந்து தமிழைக்காக்க, திருவாவடுதுறை, தருமபுரம், திருப்பனந்தாள், குன்றக்குடி ஆகிய ஆதீன மடங்கள் சைவம் சார் தமிழுக்குத் தனிப்பெருந் தொண்டாற்றி வருகின்றன.

தமிழ் இலக்கியங்கள் :- பழம்பெரும் நூல்களான தொல்காப்பியம், பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்களும் உணர்த்தும் பழந்தமிழரின் "காதல்-வீரம்" இரண்டும் உலகின் மிகப் பழமையான கிரேக்க - சுமேரிய நாகரிகங்களுக்கு இணையானது எனலாம். ஆனால் ஆய்வறிஞர்கள் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டுக் காலகட்டத்துத் தமிழ்ப் பண்பாடே இந்நூல்களின் கருத்துகள் என்பதைத் தெரிவிக்கின்றன. "வீரயுகம்" (Heroic Age) சார்ந்த ஒரு சமூகமாகத் தமிழ்ச்சமுதாயம் விளங்கியமையை இப்பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. மேலும் அறம்சார்ந்த நெறிகளில் இருந்து சற்றும் வழுவாத முறையுடைய தமிழரின் வாழ்வைச் சங்கம் கூறுகின்றது.

சங்ககாலத் தமிழ்மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை நெறியை மேற்கொண்டமையை நூல்கள் காட்டுகின்றன. பாடல் உத்திகளான உள்ளுறையும் இறைச்சியுமான குறிப்புப் பொருள்களில் வரும் கருப்பொருள்கள் எல்லாம் இயற்கை சார்ந்திருந்தமையை அறியலாம்.

அதியன்- ஔவை. கோப்பெருஞ் சோழன் - பிசிராந்தையார், பாரி-கபிலர் என்ற உயர்நட்பு வட்டம் பேசப்படுகிறது. பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி அரசியலில் நெறிபிறமும் போது, இடித்துத் திருத்தும் மேலாண்மை நெறியினைப் பிசிராந்தையார் மேற்கொள்கிறார்.

அதியமான் - தொண்டைமான் இருவரிடையே தூது நடந்த ஔவை, நலங்கிள்ளி - நெடுங்கிள்ளியிடையே தூது சென்ற கோலூர் கிழார், மலையமான் திருமுடிக்காரியின் மக்களை வன்முறைப் படுகொலையில் இருந்து மீட்ட புலமை வேந்தர் பற்றிய செய்திகள் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில்

◆.....◆
மண்டியிருந்த கல்வியறிவின் வளமையினையும் செழுமையினையும்
நிரூபிக்கின்றது.

சொல்லேர் உழவர்களாகிய புலவர் பெருமக்கள் மக்கள்
மனுவேந்தர்களாக வீற்றிருந்த சொல்வாக்கும் செல்வாக்கும் தெரிகிறது.
சங்கம் மருவிய கால இலக்கியங்கள் எனப்படும். பதினெண்கீழ்க் கணக்கு
நூல்களில் அகப்புற அறநூல்கள் உள்ளன. திருக்குறள் தரும் வாழ்க்கை
விளக்கம், செம்மாந்த நிலையினது. அறப்பழங்காலத்துச் சீரையும்
சிறப்பையும் தமிழர் இழக்க நேர்ந்த இருண்டகால கட்டமாகிய களப்பிரர்
காலத்தில் மக்களவைச் சீர்படுத்தித் திருத்த வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும்
மிக்க இனிமைப் புலவர் பெருமக்கள் அப்பணியினைத் தம்தோளின் மேல்
போட்டுத் தொண்டாற்றினர். “அறம் வழிப் பொருள் வழி இன்பம்” என்ற
வாழ்வியல் முறையைத் திருக்குறள் சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தது.
எச்சமயமும் சாராது, எக்கொள்கையும், பின்பற்றாது, உலகமயம் பேசியது
திருக்குறள். பின்வந்த நாலடியார் முதலான அறநூல்கள் எல்லாம் சமயவழி
நெறிகளைப் பேசிய போது திருக்குறள் மனிதனையும் வாழ்க்கையையும் வழி
மொழிந்தது.

கி.பி. 6-9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழகத்தில் தோன்றிய பக்தி
மார்க்கத்தின் விலைவே, தேவாரமும் திருவாசகமும். மற்றுமுள்ள
திருமுறைகளும் ஆழ்வார்களின் பிரபந்தங்களும். தங்கள் பழைமை நெறியை
மறந்திருந்த தமிழரிடையே நாளும் இன்னிசையால் தமிழ்பரப்பித்
தெய்வீகத்தைத் தழைக்கச் செய்வதில் நூறு விழுக்காடு வெற்றி கண்டது பக்தி
இயக்கம். பல்லவ அரசர்கள் சிலர் புறச் சமயங்கள் சார்ந்து மக்களையும்
மனம் மாற்றி மயக்கிய போது சைவத்தின் பக்கம் அவர்களைச் சாய வைத்த
பக்தி மார்க்கம்.

பிற்காலத்தில் எழுந்த கம்பனின் இராமாயணம், உலகச் சகோதரத்துவம்,
பேசியது. வேதங்கள் சொன்ன “வசுதைவ குடும்பம்” , உலகமே ஒரு குடும்பம்,
“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற திசையை நோக்கித் திருப்பியது
கம்பனின் காவியம். சமணநூலான சீவக சிந்தாமணியின் பிரச்சாரம்

◆.....◆

கம்பனுக்கு முன்னாள் முனை மழுங்கி இயற்கை வருணையோடு நின்றிவிட்டது.

குறவஞ்சி, பள்ளு, உலா, பிள்ளைத்தமிழ், பரணி போன்ற சிற்றிலக்கியங்கள் நாட்டார் வழக்குகளுக்கும் இடம் தந்து பாமர மக்களையும் வசியப்படுத்தின. பள்ளர்கள் வாழ்க்கைக் காவியமாகப் பள்ளு உருவெடுத்துப் பண்ணை நில மக்களின் வாழ்வியலைப் படம் பிடித்தது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் திருவருட்பா, வள்ளலார் காட்டிய சமரசுத்த சன்மார்க்கத்தைப் படம் பிடித்தது. அருட்பெருஞ்ஜோதியே இறைவன் அவனின் தனிப்பெருங் கருணையே வேண்டுதல் என்றது. சிற்றுயிர்க்கும் தீங்கு தராத அக்கொள்கை, பசியிலா வாழ்வு வேண்டும் என்றது. வள்ளல் பெருமான் தொடங்கி வைத்த உரைநடை வழியே இருபதாம் நூற்றாண்டில் அச்சுக்கூடங்களின் பெருக்கத்தின் விளைவால், நாவல்களும், கதைகளும். நாடகங்களும், சிறுகதைகளும் பெருகித் தமிழர் பண்பாட்டை, வரலாற்றை, சமூகவியலைப் பிரிவு செய்தன.

ஆக, தமிழ் இலக்கியங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி, படிப்படியாக வளர்ந்து வந்த படிநிலை வளர்ச்சியினை முன்னெடுத்தது. வீடுதலைப் போராட்டக் காலத்தில் இம்மக்கள் இலக்கியங்கள், நாடகம், திரைக்கதை மூலமாக நாட்டுப்பற்றை, மக்களிடையே ஊட்டின.

“இலக்கியம் வாழ்க்கையின் கண்ணாடி” என்பதை முற்ற முழுக்க நியாயப்படுத்தி வருகின்றன.

19, 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழர் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பண்பாடு - இலக்கியப் புதுமைகள்

வடலூர் இராமலிங்க அடிகளாரின் சமரசு சுத்த சன்மார்க்க சங்கமும், சத்திய ஞான சபையும், சத்திய தருமச்சாலையும் மிகப்பெரும் பண்பாட்டுப் புரட்சிக்கு வித்திட்டன.

திருவாவடுதுறை ஆதீனப் புலவரின் (மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரனார்) குருகுலவாசத்தில் கிடைத்த அரிய தமிழ்க் கருவூலமாம் உ.வே.சா.

◆.....◆
அளப்பரிய தமிழ்ப் பணியாற்றி ஓலைச்சுவடிகளில் ஒளிந்து கிடந்த சங்க இலக்கியங்கள், புராணங்கள், காப்பியங்களை வெளியுலகிற்குக் கொண்டு வந்தார்.

மகாவித்துவானே 90க்கும் மேற்பட்ட இலக்கியங்களை யாத்துப் “புராண வேந்தராக” மாறினார். தமிழ்த்தாத்த உ.வே.சா.அவர்களின் “என் சரிதம்” – தன் வரலாற்று நூல் அக்காலத் தமிழகத்தின் படப்பிடிப்பாக அமைந்த ஒன்று.

வடவாரியப் பண்பாட்டுக் கலப்பினால் விளைந்த “மணிப்பிரவாளநடை” தமிழர்களின் அன்றாடப் பேச்சு – எழுத்து வழக்குகளில் மிகுந்து வந்த நிலையில், வி.கே.சூரியநாராயண சாஸ்திரியார் மனம் வருந்தித் தன் பெயரைத் தனித்தமிழில் பரிதிமாற் கலைஞர் என ஆக்கிக் கொண்டார்.

மறைமலையடிகளார் தனித்தமிழ் இயக்கம் கண்டு அருந்தொண்டாற்றினார். அவர் மகள் நீலாம்பிகை அம்மையாரும் தந்தையின் பணியைப் பின் தொடர்ந்தார்.

இக்காலகட்டத்தில் நிலவிய பெண்ணடிமைத் தனத்திற்கு எதிராகவும், ஆங்கிலேய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்தும் தமிழர்களின் விடுதலை வேட்கையை மிகுவித்தும் மகாகவி பாரதி எண்ணற்ற பாடல்களைப் பாடி உத்வேக மூட்டினார்.

அவர் வழி வந்த பாரதிதாசனும், சாதி-மத வேறுபாடுகள், பெண் விடுதலை, விதவை மறுமணம், அழகியல் எனப் பல தளங்களில் இயங்கித் தனக்குப்பின் ஒரு கவிதைப் பரம்பரையை உருவாக்கினார்.

மேனாட்டு இலக்கியத் தாக்கத்தால் தமிழில் “நாவல்” என்ற புதின இலக்கிய வகை உருப்பெற்று மாயூரம் வேத நாயகம் பிள்ளை “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்.” படைத்தார்.

வடுவூர் துரைசாமியார், ராஜம் அய்யர், வை.மு.கோதை நாயகியம்மாள் போன்றோர் புதினங்கள் படைத்துப் புதுமை செய்தனர்.

◆.....◆

கல்கி, சாண்டில்யன், ஜெகசிற்பியன் வரலாற்று, சமூக நாவல்களைப் படைத்தனர். ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களை வாசகர்களாக மாற்றிய பெருமை இவர்களது.

இதழியல் துறையில்! அச்சுக்கூட (Printing Press) வருகைக்குப் பின் தமிழில் 1831இல் தமிழில் முதல் இதழான கிறித்துவ இதழ் வெளியாயிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து, சுதேசமித்திரன், இந்தியா, விஜயா, தேசபக்தன், நவசக்தி எனத் தமிழ் இதழியில் துறையில் இன்று வரை மேலெழுந்து நிற்கிறது.

1926இல், கோவை வரதராஜலு நாயுடு “தமிழ்நாடு” இதழைத் தொடங்கப்பின்னர் ஆனந்தவிகடன், தினமணி, தினத்தந்தி என இதழியல் தமிழர்களைப் படிப்பாளிகளாக்கி உலக நடப்பறியச் செய்தன.

பின்னர் திராவிட இயக்கங்களின் தோற்றம், தமிழர்களைப் பலதுறைகளில் விழிப்படையச் செய்தது.

19-20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட தமிழ்ப் பண்பாடு - புதுமைகள்

சங்ககாலம், இடைக்காலங்களில் செழித்து வளர்ந்த தமிழ். வேற்றவர்களின் ஆட்சியில் நிலை குலைந்தது. வடமொழி தமிழில் கலந்து மணிப்பிரவாள நடை தோன்றியது. ஆனால் நல்வாய்ப்பாகத் தமிழகத்தில் புரவலர்கள் பலர் தோன்றித் தமிழுக்கு ஆதரவளித்தனர்.

இராமநாதபுர அரசர்கள் காப்பாளர்களாக இருந்து மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர், சரவணப் பெருமாள் கவிராயர், கிருட்டிண ஐயங்கார் போன்றோரை ஆதரித்தமையால் கீர்த்தனை, பஞ்சதந்திரம், நாடகம் எனத் தமிழில் புதிய இலக்கிய வகைகள் தோன்றின. ஊற்றுமலை மருதப்பத்தேவர் ஆதரவால் நாட்டுப் புறப்பாடல் மெட்டில் அண்ணாமலை ரெட்டியார் காவடிச் சிந்துக்கு உயிருட்டினார். சரபோஜி மன்னர்கண்ட சரஸ்வதி மஹால் நூலகத் துறையில் புதுமைகள் படைத்தது. 1901 இல் பாண்டித்துரைத் தேவர் கண்ட தமிழ்ச்சங்கம் தமிழ்த்தொண்டர் படையை உருவாக்கியது, மு. இராகவ ஐயங்கார், ஆர்.கே. சண்முகனார் போன்ற ஜாம்பவான்கள் தமிழின், தமிழினப் பண்பாட்டுக்கு தோள் கொடுத்தனர்.

◆.....◆
திருவாவடுதுறை, திருப்பனந்தாள், தருமபுரம், குன்றக்குடி மடங்கள் பொதுமக்களைச் சைவத்தில் ஈடுபடுத்தின.

வந்தாரை வாழவைக்கும் தமிழகம் அனைத்துத் துறைகளிலும் கைவந்த அனைத்துச் சமயத்தவரையும் அரவணைத்த சகிப்புத் தன்மையால் தமிழர்களின் சமயக் கலப்பு மேலோங்கியது. கிறித்துவமும் இஸ்லாமும் பரவின.

ஆங்கில அரசு அச்சகத்துறையில் அளித்த அனுமதியினால் தமிழர்கள் பரவலாகத் தமிழறிவும் படிப்பறிவும் மிக்க மதியரசர்களாயினர். எளிமையாகக் குறைந்த விலையில் கிடைத்த மலிவுப் பதிப்புகள் மக்களிடையே பரவின. “நாட்டுப்புறவியல்” என்ற Folklore அந்நியரின் தொடர்பில் தமிழ் ஆர்வலர்களிடையே தலைகாட்டியது.

1812 இல் எல்லீஸ் துரையின் முயற்சியால் சென்னைத் தமிழ்ச் சங்கமும் கல்விச்சங்கமும் தோன்றின. பாடநூல் தேவையின் பொருட்டு உரைநடை நூல்களும் மொழிப்பெயர்ப்பு நூல்களும் தோன்றித் தமிழ் மக்களிடையே கல்வியறிவை வளர்த்தன.

இந்தியர்க்கு அச்சக உரிமை கிடைத்தமையால் உதயதாரகை, விவேக சிந்தாமணி, ஞானபோதினி ஜனவிநோதினி போன்ற இதழ்கள் தோன்றித் தமிழ்மக்கள் நாட்டு நடப்புகளை அறியத் தொடங்கினர். இதழியல் துறையுடன் போட்டி போட்டு நாவல், சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு, நாடகம் போன்ற புதிய இலக்கிய வகைகள் மக்களின் ஓய்வையும் பொழுதையும் பயனுள்ள வகையில் போக்கின.

மெக்காலே என்பவரின் முயற்சியால் ஆங்கிலக் கல்வி, தமிழர்க்குக் கிடைத்தது. 1857ல் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுச் சாதிசமய வேறுபாடு இன்றி ஆண்-பெண் இருபாலரும் உயர்கல்வி பெற்றனர். எம்.எஸ். பூர்ணலிங்கம் பிள்ளை, பரிதிமாற் கரைஞர் ஆகியோரின் முயற்சியால் தமிழ்க்கல்விக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. மனோன்மணியம், அனிச்ச அடி போன்ற இறவா நாடக நூல்கள் தமிழ்ப் பற்றாளர்களை மயக்கின. ஆங்கில அறிவால் மொழிபெயர்ப்புகளும் மிகுந்து படிப்போர் அதிகமாயினர்.

◆.....◆

படித்தோரால் இதழியல் மிகுந்து, எழுத்தாளர் பலர் தோன்றித் தமிழ் மக்களின் நயத்தக்க நாகரிக வாழ்வில் நலம் விளைந்தது.

கணினி, இணையத்தளம் போன்றவற்றின் வரவால் மென்பொருள் பூங்காக்கள் நிறைந்து தமிழர்கள், தமிழ் இளைஞர்களையும் பொறியியல் படிப்பாளிகளாக மாற்றியது. முதன்முதலாகக் கணினியில் சென்ற இந்திய மொழி "தமிழ்" என்ற பெருமையும் கிடைத்து உள்ளது.

வள்ளல் பச்சையப்பர், அண்ணாமலை அரசர், அழகப்பச் செட்டியார், முருகப்பச் செட்டியார் போன்றோரின் பெரும் முயற்சியால் இந்நூற்றாண்டில் தமிழகம் கல்வியிலும் தொழிலிலும் சாதனைகள் படைத்துச் சரித்திரம் கண்டுள்ளது.

தமிழர் பண்பாட்டில் தொன்று தொட்டு இசைபெற்று வரும் இடம்

தமிழ் மக்களின் வாழ்வோடு இசை பின்னிப் பிணைந்திருந்தமையைத் தொல்காப்பியமும் சங்க நூல்களும் காட்டும் கருப்பொருள்கள் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வியல் தேவைகள். தொல்காப்பியர் யாழ், பறை இரண்டையும் கருப்பொருட்கள் பட்டியலில் சேர்த்துள்ளார். இயற்றமிழோடு இசை பரவியிருந்தது, நால்வகைப் பாடல்களுக்கும் ஓசை வேறுபாடுகளைக் காட்டுவதன் மூலம் இசையின் சிறப்பினைத் தொல்காப்பியம் விண்டுரைக்கின்றது. மன்னர்கள் வாயிலில் நின்றுதுயிலெடை பாடும் பாணர்கள் இருந்தனர். இதுவே இடைக்காலத்தில் திருப்பள்ளி எழுச்சியாக மாற்றம் அடைந்தது. திருப்பாவையும், திருவெம்பாவையும் தமிழர் தம் இல்லங்களில் மார்கழி மாதம் முழுக்கப் பாடுதல், இசையுடன் பாடுதல் என்ற மரபு தொடங்கி இன்று வரை நின்று நிலவுகிறது. யாழோர் மருதப்பண்ணைப் பாடப் பொழுது விடிந்ததாக மதுரைக் காஞ்சி கூறுகிறது.

பாணர், பாடினி, விறலியர், கூத்தர் போன்ற இசை, நடனக் கலைஞர்கள் அரசராலும் வள்ளல்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டனர். இவர்கள் அனைத்துத் தரப்பு மக்களாலும் பேணப்பட்டு வந்தமையை ஆற்றுப்படை நூல்கள் தெரிவிக்கின்றன. இசைக்கருவிகளின் தலைமை இடத்தில் "யாழ்" இருந்தது. இலங்கையில் வடக்கு மாகாணம் யாழ்ப்பாணர்கள் மிகுந்து வாழ்ந்த

◆.....◆
"யாழ்ப்பாணம்" ஆகியது. வான்புகழ் வள்ளுவம் யாழ், குழல் என்ற இசைக்கருவிகளுக்கு இடமளித்துள்ளது. தோற்கருவிகளின் அரசன் ஆன "முழவு", ஆடவரின் திரண்ட தோளுக்கு உவமையானது.

பல்லவ அரசரின் காலத்தில் இசை கோலோச்சியது. முதலாம் மகேந்திரன், இராசசிம்மன் போன்றோரின் காலத்தில் அவர்களே சிறந்த இசைக் கலைஞர்களாக விளங்கினர். இறைவன் இசையில் ஈடுபட்டதாகக் கூறுவர். "ஏழிசையாய் இசைப் பயனாய் என்றுடைய தோழனுமாய்" என்பது சுந்தரர் வாக்கு. இறைவனையே இசை, ஒலியின் நாதம், ஓசை வடிவில் தமிழகம் கண்டது. "ஓம்" என்ற ஓங்காரச் சொல்லில் அனைத்தும் அடக்கம் என்பது சைவர்களின் நம்பிக்கை.

தமிழிசை - நாயக்கர் காலத்திலும், தஞ்சை அரசர் சரபோஜியின் காலத்திலும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளால் தமிழிசை, சரிவைக் கண்ட வேளையில் நல்வாயப்பாக, மு. அருணாசலம் பிள்ளை, முத்துத் தாண்டவர், பாபநாசம் சிவன், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை, அருணாசலக் கவிராயர் போன்றோர் தமிழ்க் கீர்த்தனைகளை முன்னெடுத்துச் சென்றனர்.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, தியாகேசர் குறவஞ்சி, கும்பேசர் குறவஞ்சி முதலிய நூல்கள் சிறந்த தமிழிசை நூல்களாக விளங்குவன. பரஞ்ஜோதி முனிவரின் திருவிளையாடற் புராணம் இசை நுட்பங்களைப் பல பாடல்களில் தருகிறது.

தெலுங்கிலும் வடமொழியிலும் வல்ல சங்கீத மும்மூர்த்திகள் மூவரும் திருவாரூரில் தோன்றினர். இவர்கள் பழந்தமிழிசையை வேற்று மொழியில் பாடிப் புகழ் பெற்றனர்.

தஞ்சை நால்வர், அரியலூர்ச் சடகோபர், மகா வைத்திய நாதர், பட்டணம் சுப்பிரமணியம், அரியக்குடி, சித்தூர் பரம்பரையினர் எனப்பலர் தமிழ் இசை வரலாற்றில் இடம் பெற்றனர்.

◆.....◆

கருவியிசை வல்லாரில், திருவாவடுதுறை இராஜரத்தினம் பிள்ளை, ஷேக் சின்ன மௌலானா, நீடாமங்கலம் மீனாட்சி சுந்தரம், வீணை தனம்மாள் முதலியோர் புகழ்மிக்கவர்கள்.

தற்காலத்தில் கர்நாடக இசையுடன் பழைய தேவார இசைமரபும் ஒலிக்கின்ற வகையில் சீர்காழி ஞானசம்பந்தர், சோமசுந்தர தேசிகர், முத்துக் கந்தசாமி, தேசிகர் ஆகியோர் அரும்பணியாற்றி வந்துள்ளனர்.

ஏழிசை அடிப்படையில் தோன்றிய தமிழிசை மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

ஏழிசை: ஏழு சுரங்களுக்குள் அடங்கிய ராகபாவங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது தமிழிசை. பிற்காலத்தில் தோன்றிய தெலுங்குக் கீர்த்தனங்களின் ஆதிக்கத்தால் குடத்தில் இட்டவிளக்காகத் திகழ்ந்தது தமிழிசை.

தெலுங்குப் பரம்பரையில் வந்த பல்லவ மன்னன் மகேந்திரன் வடமொழியில் இசைவாணனாகத் திகழ்ந்தானன்றித் தமிழிசையில் அன்று. அவன் காலத்திலும் பின் வந்த பல்லவர் காலத்திலும் தேவாரம் என்ற இசைவழித் தெய்வ வழிபாட்டுப் பாடல்கள் தமிழர் தம் பெருமையை மீட்டன. பிற்காலத் திருப்புகழ், தமிழிசையின் சந்தம், தாளம் எனத் தனிநடையிட்டது.

கீர்த்தனைகள்: திருவாரூரில் தோன்றிய தியாகையர், முத்துசாமி தீட்சிதர், சியாமா சாஸ்திரிகள் பரமனைத் தெலுங்கு மொழியில் பாடிப்பரவினர். வெகு மக்களுடன் தொடர்பற்ற இசைப்பாடல்களாகவும் குறிப்பிட்ட இனத்தாரின் சுவை ரசனைக்காகவும் தமிழக மேடைகளில் வலம் வந்தன அவைகள்.

தமிழிசை ஏற்றம்: பல்லவி, அனுபல்லவி, சரணம் என்ற எடுப்பு – தொடுப்பு – முடிப்புகளுடன் இறைவனைத் தமிழால் பாடும் இசைமரபை ஆக்கிய மூவர் அருணாசலக் கவிராயர், முத்துத் தாண்டவர், மாரிமுத்தாப்பிள்ளை “தமிழிசை மூவர்” எனப் புகழும் பெற்றனர்.

ஓதுவார் தமிழ்: சிவாலயங்களில் தேவாரப்பாடல்களை இசையுடன் பாடும் மரபு உருவாகிப் புதிய பண்ணிசை வழிபாடு தொடங்கியது. தருமபுரம் சுவாமிநாதன், சீர்காழி ஞானசம்பந்தன், சோமசுந்தர தேசிகர், முத்து கந்தசாமி

◆.....◆
தேசிகர், எம்.எம்.தண்டபாணி தேசிகர், சிதம்பரம் ஜெயராமன், சீர்காழி கோவிந்தராஜன், டி.எம்.எஸ். என்ற பெருமை பட்டியலில் தமிழிசை மேடைகளில் தவழ்ந்தது.

இசையரசி எம்.எஸ். சுப்புலட்சுமி, எம்.எல்.வசந்தகுமாரி, பெங்களுர் ரமணியம்மாள், டி.கே.பட்டம்மாள், கொடுமுடிக் கோகிலம் கே.பி.சுந்தராம்பாள், பி.யு. சின்னப்பா, எம்.கே.டி.பாகவதர், எஸ்.ஜி.கிட்டப்பா எனத் தமிழிசை உலகை ஆளுமை செய்தது.

தமிழிசைச் சங்கம்: 1929இல் சிதம்பரத்தில் தொடங்கப்பட்ட அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகம் தமிழிசைக் கல்லூரியை நிறுவினது. இராஜா சர். அண்ணாமலை அரசரின் முயற்சியால் தமிழிசை மாநாடுகள் நடைபெற்றன. 1940இல் "தமிழிசைச் சங்கம்" உருவானது. மிகப்பெரும் ஆளுமைகளான இராஜாஜி, ஆர்.கே.சண்முகனார், டி.கே.சி., கல்கி, அண்ணா, தண்டபாணி தேசிகர் ஆகியோர் அண்ணாமலையாரின் முயல்வுகளுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து தமிழிசை வளர உறுதுணை புரிந்தனர்.

ஏழிசை அடிப்படையில் தோன்றிய "தமிழ் இசை" மறுமலர்ச்சி இயக்கம்

இருபதாம் நூற்றாண்டு தமிழ்இசை மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தது. மறைமலையடிகளாரின் தனித்தமிழ் இயக்கம் போலவே தமிழிசையின் மறுமலர்ச்சிக்கென்று ஓர் இயக்கம் தேவைப்பட்டது. எனவே "தமிழிசை" வீறுகொண்டெழ வேண்டிய காலத்தின் கட்டாயம் ஏற்பட்டது. இதன் வெற்றிக்கு உழைத்த தமிழ் மக்களுள் அண்ணா மலையரசர் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர். தமிழகத்தில் நடைபெற்ற இசைநிகழ்ச்சிகளில் தமிழ் புறக்கணிக்கப்படுவது கண்டு உள்ளம் குமுறியோர் பலரும் ஒருங்கிணைந்து இச்சங்கத்தை உருவாக்கினர்.

செட்டி நாட்டரசர் 1929 இல் உருவாக்கிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழிசைக் கல்லூரியை நிறுவினார். 1932 இல் உருவான இவ்விசைக் கல்லூரி தமிழிசையை உலகெங்கும் கொண்டு செல்லும் தூதுவராக அமைந்தது, 1936 இல் நடைபெற்ற இசைமாநாடு. 1941இல் நான்கு நாட்கள் நடைபெற்ற இசை ஆய்வுக் கருத்தாய்வுகள் திருச்சி, காரைக்குடி,

◆.....◆

தேவகோட்டை என அடுத்தடுத்து நடைபெற்ற தமிழிசை மாநாடுகளின் தீர்மானங்களின் விளைவாகத் தமிழிசைச் சங்கம் 1943இல் உருவானது.

ஆண்டுதோறும் திருவையாறில் காவிரிக்கரையில் நடைபெறும் டிசம்பர் மாதத் தியாக பிறும்ம ஆராதனை விழாப் போலத் தமிழிசை விழாவும் கொண்டாடப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணம் உதித்தது. 1949 முதல் டிசம்பர் மாதத்தில் நான்கு நாட்கள் பண்ணாய்வுக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகின்றன. இசைப் பேரறிஞர், பண்ணிசைப் பேரறிஞர் எனச் சிறப்புப் பட்டங்கள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டுப் பொற்கிழியும் வழங்கப்படுகிறது. பழங்காலப் பண்கள் இப்போது எப்பெயரால் வழங்கப்படுகின்றன என்ற ஆய்வும் தொடர்கிறது.

தமிழிசைச் சங்கம் வகுத்த பாடத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அரசு பல இசைக்கல்லூரிகளை நிறுவிப் பயிற்றுவித்து வருகிறது.

குரலிசை, கருவிசை ஆகிய இரண்டிலும் பயிற்சியளிக்கப் பெறுகிறது. குரலிசை, வயலின், மிருதங்கம், வீணை, பரதம் ஆகியவற்றில் தமிழிசை கோலோச்சுகின்றது.

சினிமா என்ற திரைப்படக்கலை தமிழர் தம் வாழ்வியலில் செய்த மாற்றங்கள்

தமிழகத்தின் தலைநகர் சென்னையின் கோடம்பாக்கம் திரை உலகில் “கோலிவுட்” என அழைக்கப்படுகிறது. திரைப்பட நகரங்களான ஹாலிவுட், மும்பையின் பாலிவுட்டுக்கு அடுத்துத் தென்னிந்தியத் திரைப்படக் கலை வளர்ச்சியின் திறவுகோலாகச் சென்னை விளங்குகிறது.

முதல் ஆளுமை! மேற்கத்திய நடனம், பால் டான்ஸ் என்று இருந்த மேல்தட்டு மக்களையும் திசைமாற்றித் தமிழகத்தில் திரைக்கலையை அரங்கிற்குள் கொணர்ந்த பெருமை திரு.சாமிக்கண்ணு வின்சென்ட் என்பவர்க்கே உரியது. முதல் படவீழ்த்தியைத் தமிழகம் முழுக்கக் கொண்டு படம் காட்டித் திரையரங்கத்திற்கு வித்திட்டவர் அவர். “லெஜன்ட் ஆப் தமிழ் சினிமா” என நடுவணரசு அஞ்சல்தலை வெளியிட்டு அவரைப் பெருமைப்படுத்தியது.

◆.....◆

ஊமைப்படமும் பேசும் படமும்:- கீசகவதம், தென்னிந்தியாவின் முதல் ஊமைப்படம் 1920இல் வெளியானது. 1931இல் முதல் தமிழ்ப்பேசும் படமான காளிதாஸ், 1937இல் "பாலயோகினி" வெளியாகின. மக்களை ஈர்த்த இக்கலை தொடர்பான அரசின் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

ஸ்டுடியோ:- சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர்ஸ், கோவை சென்ட்ரல், நெட்டியூன், பட்சிராஜா, சென்னை விஜயா, வாகினி, AVM ஸ்டுடியோக்கள் படப்பிடிப்புத் தளங்களாகின.

தொடக்க நிலையில் புராண, இதிகாச, புனைவுகள் தொடர்பான கதைக்களம் கண்டு, நாளடைவில் அவை சமூகவியல் கதைகளில் நிலைபெற்றன.

திரைப்பட வரிசை:- சீனிவாச கல்யாணம். மிஸ். கமலா, சிந்தாமணி, ராஜாம்பாள், மீராபாய், தெனாலிராமன், பேயும் பெண்ணும், திருநீலகண்டர், பவளக்கொடி எனப் பல்வேறு திரைப்படங்கள் வெளிவந்தன.

பெரும் பொருட் செலவிலான "சந்திரலேகா" தமிழகத்தில் நெடுநாட்கள் ஓடியது. ஏ.வி.எம்.மின். "நாம் இருவர்" 1947இல் வெளியானது.

கலைஞர்கள்:- நடிகர் திலகம், மக்கள் திலகம், பி.எஸ்.வீரப்பா, ஜெமினி கணேசன், முத்துராமன், அசோகன், T.R.மகாலிங்கம், M.K.ராதா, கண்ணாம்பாள், பானுமதி, சாவித்திரி, சரோஜாதேவி, சந்திரபாபு, நாகேஷ், டி.எஸ். பாலையா, வி.எஸ்.ராகவன் என நீண்ட கலைப் பட்டாளம் தமிழர்களின் வாழ்வியல் பொழுதுபோக்குகளில் அங்கம் வகித்தது. கதையம்சம் கொண்ட திரைப்படங்கள் வெகு மக்களை ஈர்த்தன. கலைஞர்களின் நடையுடை பாவனைகள் மக்களால் வழிமொழியப்பட்டன. மிகச்சிறந்த படங்களை ஏற்றுக் கொண்ட இரசிகர்கள் மன்றங்களைத் தொடங்கிப் புதிய பண்பாட்டிற்கு வழிகோலினர்.

1970களில் தமிழ் சினிமா, நியூவேவ் என்ற புதிய பாதையில் அடி போடத் தொடங்கியது.

◆.....◆

புதிய தொழில் நுட்பம்! இன்றைய அளவில், தமிழ்த் திரைப்படக்கலை, சர்வதேசத் தரஅளவில் இசை, படத் தொகுப்பு, காட்சிப்படப்பிடிப்பு, பாடல்கள், அரிய தொழில்நுட்பம் என வீறுநடை போட்டுத் தமிழ் சுவைஞர்களுக்குத் தீனியிட்டு வருகிறது!

“சினிமா” என்ற திரைக்கலை, தமிழர் வாழ்வியலில் செய்த மாற்றங்கள்

மாற்றங்கள் விளைவித்த மாயம் - 1891 இல் எடிசன் கண்டுபிடித்த திரைப்படக் கலை, ஊமைப்படமாய், பேசும்படமாய், கருப்பு - வெள்ளையாய், கலர்ப்படமாக வளர்ந்து மெல்லமெல்லத் தமிழரின் அன்றாட வாழ்க்கையில் இரண்டறக் கலந்தது. மக்களின் மிகப்பெரிய பொழுது போக்குக் கருவியாக மாறிய இக்கலை மூலம் பல தகவல்கள் மக்களைப் போய்ச்சேர்ந்தன. அக்கலை தோற்றுவித்த பண்பியல் மாற்றங்கள் எண்ணற்றன. அவைகள் -

அரசியல், சமூகச் சீர்திருத்த இயக்கங்களின் கருத்துகள் மக்களை இலகுவாகச் சென்றடைந்தமையால் பகுத்தறியும் பார்வை பெற்றனர் தமிழர்கள்.

திரைப்படக் கலை ஒரு செல்லுலாய்டு மாயை என நம்பாமல். அதனையும் உண்மை என எண்ணிச் சிலர் தங்கள் வாழ்வை நாசமாக்கிக் கொண்டனர். சினிமாவில் நடிக்க ஆசைப்பட்ட இளையவர் கூட்டம் ஒன்று சென்னையை நோக்கி ஓட்டமெடுத்தது.

மக்களிடையே ஆடம்பர மோகம் ஏற்பட்டது. நடையுடை பாவனை, சிகையலங்காரம் என இளைஞர்களும் யுவதிகளும் மாறினர். நடிகர் நடிகைகளின் உடையலங்காரம் அப்படியே தமிழரிடம் கைமாறியது. வேஷத்திற்காகக் கலைஞர்கள் செய்பவையெல்லாம் தமிழரின் அன்றாட நடைமுறையானது.

பல இளைஞர்கள் திரைக்கலைஞர்கள் போலக், கதாநாயகர், நாயகி போல வாழ விரும்பினர். திரைப்படம் காட்டும் வரைமுறையற்ற காட்சி - சண்டை அமைப்புகளால் வன்முறைக் கலாச்சாரம் வளர்ந்தது.

◆.....◆
வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன், பாரதி, பாரதிதாசன் என இலக்குகளை நோக்கிய படைப்பாளிகளின் இலக்கியங்கள் சமூக முன்னேற்றம் பேசின.

திரைப்படப் பாடல்கள், வசனங்கள் எனப் புனைந்தவர்கள் காலத்திற்கேற்பத் தடங்களை மாற்றிக் கொண்டு திரையிசைப் பாடல்கள் எழுதத் தொடங்கினர். எளிமைக்கும் இசைக்கும் முதன்மை பெற்ற திரைப்படப் பாடல்கள் என்ற தனிவகை உருவானது.

மேனாட்டுச் இறக்குமதியான சினிமா தமிழ் இசையுடன் மேனாட்டு இசையைக் கலக்க வைத்தது. தமிழிசையின் போக்கு மாறியது. தனித்தமிழிசையாகவும் இன்றி, கர்நாடக இசையாகவும் இன்றித் திரையிசை என்ற தனிவகை உருவானது.

நடிகர் சங்கங்கள் தோன்றி இளையவர்களை ஆளுமை செய்தன. நகரம், கிராமம் என்ற வேறுபாடின்றி இச்சங்கங்கள் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்றன. சில சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளுடன் தொடர்பில் இருந்தன.

புகைப்பிடித்தல். குடித்தல் போன்றவை பெரிய குற்றங்கள் அல்ல என்ற எண்ணம் மக்களிடையே பரவியது.

அதீத இரட்டை அர்த்த வசனங்கள் இடம் பெற்றுத் தமிழ்ப்படக்கலை இன்னொரு விதமான சீரழிவுக்கு வழிவகுத்தது.

தமிழ் நாடக வளர்ச்சி தமிழ் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

“போலச் செய்தல்” என்ற உளவியலின் வெளிப்பாடான நாடகம், மனித வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகும். மரப்பாவைக் கூத்து > பொம்மலாட்டம் > தோற்பாவைக் கூத்து > நிழற்பாவைக் கூத்து என்ற படிமுறை வளர்ச்சியில் நாடகம் இறுதியாகக் கலம் கண்டது.

தொல்காப்பிய மெய்பாட்டியல் கூறும் எட்டுவகை மெய்ப்பாடுகள் நாடகக் கூறுகளே. “கூத்தாட்டு அவை” என்று திருக்குறள் நாடக அரங்கைக் கூறும். சிலப்பதிகாரம் “நாடகம் ஏத்தும் நாடகக் கணிகை” என நாட்டியத்தையே

◆.....◆

நாடகமாகக் காட்டும். நாட்டியம், நாடகம் இரண்டுக்கும் "கூத்து" என்ற சொல் பொதுப்படத் தமிழில் வழங்குகிறது. வேத்தியல் - பொதுவியல் எனக் கூத்து அரசர் - பொதுமக்கள் என இரு வகையில் இயங்கியது.

நாடக நூல்கள்: முறுவல், சயந்தம், செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத் தமிழ்நூல், விளக்கத்தார் கூத்து, குணநூல், கூத்து நூல் என அடியார்க்கு நல்லார் நாடக நூல்களைப் பட்டியலிடுகிறார். பல்லவ மன்னன் மகேந்திரவர்மன் வடமொழியில் "மத்தவிலாச பிரகசனம்" என்ற நகைச்சுவை நாடகம் தந்தான்.

பிற்காலத்தில் மாமன்னன் இராஜராஜ சோழன் வரலாறு பேசும் ராசராசேச்சுவர நாடகம் தஞ்சையில் நடத்தப்பட்டது. மராத்தியரின் தஞ்சை ஆட்சியில் "சரபேந்திர பூபாளக் குறவஞ்சி" என்ற நாடகம் நடைபெற்றது.

18ஆம் நூற்றாண்டில் அருணாசலக் கவிராயரின் "இராம நாடகம்", கோபால கிருஷ்ண பாரதியாரின் "நந்தனார் சரித்திரம்" பிரபலமாயின. "நாடகவியல்" என்ற இலக்கண நூல் பரிதிமாற் கலைஞரால் இயற்றப் பெற்றது.

புராணங்கள், இதிகாசக் கிளைக்கதைகள் திறந்த வெளிகளில் தெருக்கூத்துகளாக நிகழ்த்தப்பட்டும் பாமர மக்களின் தூக்கத்தில் இடையீடு செய்தன. முன்னிரவில் தொடங்கும் தெருக்கூத்து வைகறை வரை நீடித்தது.

நீதிபதியாக இருந்து ஓய்வு பெற்ற பம்மல் சம்பந்தனார் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தினார். அவரின் "மனோகரன்" நாடகம் பல மேடைகளைக் கண்டது.

தமிழ் நாடகத் தலைமையாசிரியர் தவத்திரு சங்கரதாச சுவாமிகள் 40க்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை இயற்றித் தமிழ் நாடகக் கலைக்கு அணி செய்தார்.

மனோன்மனீயம்: லிட்டன் பிரபுவின் "இரகசிய வழி" பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளையால் தமிழ்ப்படுத்தப்பட்டுப் புரட்சி செய்தது.

விடுதலைப் போரில்! "கலை வாழ்க்கைக்காகவே" என்ற கொள்கை வழியில். கதரின் வெற்றி, தேசபக்தன், வீரபாண்டியக் கட்ட பொம்மன் போன்ற நாடகங்கள் மக்களிடையே விடுதலை வேட்கையை ஊட்டி வளர்த்தன.

◆.....◆

அறத்தின் தாக்கம்! எவ்வகைக் கதைக்களங்களைக் கொண்டிருப்பினும், சிலப்பதிகாரம் தொடங்கி, கம்பனின் நாடகப் பாங்கிலான காவியம் முதல் 20ஆம் நூற்றாண்டுவரை எண்ணற்ற கலைஞர்கள் மூலம் வார்த்தெடுக்கப்பட்ட நாடகக் கலை, தமிழர் தம் பண்பாடு, சமயம், வாழ்வியல், உளவியல் கூறுகளில் அறச்சார்பு எண்ணங்களை விதைத்தது. பொழுது போக்கிற்காக மட்டுமன்றிப் பண்டைய தமிழர்களின் அறம்-பொருள்-இன்பம் என்ற முப்பொருட்களை வலியுறுத்தியவை நாடகங்கள்.

இன்றைய தமிழ்த் திரையுலகின் தாயகம் நாடகமே என்பதில் இருவேறு நிலைகள் இருக்கவே முடியாது என்பதே உண்மை நிலை!

தமிழ் நாடக வளர்ச்சி ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள்

மேல்நாட்டு நாடகங்களைக் கற்கும் வாய்ப்பினால் தமிழரின் நாடகம் நன்கு வளர்ந்தது. சிலம்பில் நாடகமேடையமைப்பு, அரங்க அழகணிகள் கூறப்படினும் சேக்ஸ்பியரின் நாடகபாணி தமிழரைப் பாதித்தது. பேராசுந்தரனார் அவ்வகையில் தமது நாடகத்தைத் தந்தார். பம்மல் சம்பந்தனார் தமிழ்நாடக நடிகர்களுக்குக் கலைஞர்கள் என்ற தகுதியைத் தேடித்தந்தார். நிதியமைச்சர் R.K.சண்முகம் அவர்களையே நாடக நடிகராக்கிய பெருமை பம்மலாருக்கு உண்டு. நாடக உலகின் இமயம் தவத்திரு சங்கரதாச சுவாமிகள் சேக்ஸ்பியரின் நாடகங்களைத் தமிழில் தந்தார். இவரது நாடகங்களில் சங்கப் பாடல்கள் இடம்பெறும்.

சபைகள் வாணிவிலாச சபா, ரசிகரஞ்ஜனி சபா, தஞ்சை சுதர்சன சபை, குமரகானசபை முதலியன தோன்றி மக்களின் ஓய்வு நேரங்களை நாடகங்களுக்கு உரியதாக்கின. 20ம் நூற்றாண்டு, நாடக மறுமலர்ச்சியின் களமாக விளங்கியது. என்.எஸ்.கே. நாடக குழு நாம் இருவர், பைத்தியக்காரன் போன்ற சீர்திருத்த நாடகங்களைத் தந்தது.

நாரண துரைக்கண்ணனின் உயிரோவியம், டாக்டர் மு.வ.வின் டாக்டர் அல்லி, அரு. ராமநாதனின் "இராஜராஜசோழன்", அண்ணாவின் பல்வேறு நாடகங்கள். கலைஞரின் தூக்குமேடை, மந்திரி குமாரி ஆகியன சமூகவியற்சிந்தனைக் களம் கண்டவை. தற்காலச் சான்றோர் சிலர் உரை

நடையிலும் செய்யுளிலும் பல நாடகங்களைப் படைத்துள்ளனர். புலவர் பழனியின் “அனிச்ச அடி”, பாவலர் பாலசுந்தரனாரின் புலவர் உள்ளம், புரவலர் உள்ளம். வேள் எவ்வி ஆகியன செய்யுள் நாடகங்கள். தற்காலத்திலும் திரு.எஸ்.வி.சேகர். சோ. இராசாமியின் நாடகக் குழு ஆகியன தமிழ் நாடகக்கலையை எள்ளல், நகைச்சுவை, சமூகம் போன்ற களங்களில் கொண்டு சேர்த்துக் கொண்டு தான் உள்ளன.

தமிழர்தம் வாழ்வியலில் “சிற்பக்கலை”

நுண்கலைகளுள் சிற்பக்கலையும் ஒவியமும் இரண்டறக் கலந்தவை. சங்கப்பாடற் குறிப்புகளேயன்றி இக்கலை பற்றிய தொன்மைச் சான்றுகளில் “நடுகல் வணக்கம்” முக்கிய ஒன்று. மறைந்த வீரனுக்காக நடப்பட்ட நடுகல்லில் உருவங்கள் செதுக்கப்பட்டன.

பல்லவர் காலத்தில் தோன்றிய சிற்பக்கலை, பிற்காலச் சோழர் ஆட்சியில் வளர்ச்சியடைந்து நாயக்கர் காலத்தில் நிறைவு பெற்றது!

பல்லவர் காலம் : காஞ்சிபுரம், மாமண்டூர், மகேந்திரவாடி மாமல்லபுரம் ஆகிய ஊர்களில் பல்லவ அரசர்களின் கட்டுமானத்திலும், குடைவரைக் கோயில்களிலும் எண்ணிறந்த சிற்பங்கள் காண்போரைக் கவர்ந்தன. யானைச் சிற்பங்கள் வடிப்பதில் பல்லவர்காலச் சிற்பிகளின் கைவண்ணம் மேலோங்கியது. கடல் மல்லையே ஒரு கலைக் கூடமாகக் காட்சியளிக்கிறது. அர்ச்சுனன் தவம், மகிடாசுரமர்த்தினி குகை, ஒற்றைக்கல் ரதங்கள், புடைப்புச் சிற்பங்கள் என உலகப் பேரழகுப் பெட்டகமாகத் திகழ்ப் பல்லவர்கள் ஆற்றிய கலைப்பணி அபாரமானது.

சோழர் காலம் : பல்லவர் சிற்பங்களில் காணவியலாத சிற்பக் கூறுகள், சோழர்காலச் சிற்பங்களில் மலிந்துள்ளன. கடவுளர்களின் முகவழகு, விரல்களின் அபிநயம், இதழ்ப் புன்னகை, கண்களின் தீர்க்கம் எனச் சோழர்களின் சிற்பிகள் மிக நேர்த்தியான அரசியல் கூறுகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். தஞ்சையின் பெரியகோயில், கங்கை கொண்ட சோழபுரம், திருபுவனம் எனச் சோழர்களின் ஆலயங்கள் அழகை ஆராதனை செய்வதோடு, கலையின் கம்பீரம் காட்டி நிற்கின்றன. பிற்காலப் பாண்டியர்

◆.....◆
வம்சத்தில் இத்தகைய நுட்பங்களைக் காணவியலவில்லை என்பர் அறிஞர்கள்.
அயலகத்தவர் ஆதிக்கத்தால் பிற்கால நாயக்கர் காலக் கோயில்களில்
வேறுபாடு தெரிகின்றது.

உலோகச் சிற்பங்கள் : பல்லவர் கால உலோகச் சிற்பங்களை விடச்
சோழ அரசர்களின் ஜம்பொன் சிற்பங்களும், செப்புப் படிமங்களும் மேம்பட்ட
தரத்தின. “நடராஜர் சிலை” உலோகச் சிற்பங்களின் “மாஸ்டர் பீஸ்” என
அழைக்கப்படுகிறது.

உலக இயக்கத்தினைக் குறியீடாக உணர்த்தும் இச்சிற்பங்கள் உலகப்புகழ்
பெற்றவை.

மாமன்னன் இராஜராஜன் - உலக மாதேவியார் சிலைகள் அற்புத அழகு
மிக்கன.

“வார்ப்புக் கலை” என்ற பழந்தொழில் நுட்பத்தில் வார்த்தெடுக்கப்படும்
இச்சிலைக் கலை தமிழகத்தின் சொத்து.

செம்பியன் மாதேவியார், அவரன்ன சோழப் பேரரசியர் உலோகக் கடவுட்
சிற்பங்களைப் படைத்து ஆலயங்களுக்கு அர்ப்பணிக்கும் அறப்பணி
செய்தனர். எனவே, சோழர்கள் காலம் செப்புப் படிமக்கலையின்
பொற்காலமாகத் திகழ்கின்றது.

தமிழர்தம் வாழ்வியலில் சிற்பக்கலை

கட்டடக் கலையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது சிற்பக்கலை,
சிற்பங்களின் ஆதாரம் கட்டுமானமே. கல், உலோகம், மரம், தந்தம், ஜம்பொன்
எனக் காலந்தோறும் சிற்பக்கலை கண்ட மாற்றங்கள் பற்றி நாம் கண்டோம்.

“இராஜராஜனின் கம்பீரம் முழுவதும் கட்டுமானத்தில் நிற்க, ஏராளமான
சிற்பங்களையும் கொண்டு அக்காட்டுமானத்தை அலங்கரித்த போதிலும்
அச்சிற்பவழகு கட்டிடக்கலையின் எடுப்பிலும் தொடுப்பிலும் மறைந்து
விடுகின்றது” என்பது அறிஞரின் கருத்து.

◆.....◆

இருவகை செப்புத் திருமேனிகள், பஞ்சலோகத் திருமேனிகள் என இருவகைகள் உள்ளன. ஐந்து உலோகக் கலவையால் செய்யப்பட்டதே இதற்குக் காரணமாகும். இவை முழுவதும், கனமாகச் செய்யப்பட்டவை, உள்ளே கூடாகச் செய்யப்பட்டவை என இருவகைப்படும்.

தேன்மெழுகு முறை :- இம்முறையில் முதற்கண் உருவம் மெழுகினால் செய்யப்படும். அதன்மேல் புற்றுமண்ணைப் பூசி உலரவைப்பர். அவற்றின் பின்புறம் தலை, இடை, கால் பகுதிகளில் துளை இருக்கும். உலர்ந்த படிவம் இப்போது தீயினால் சுடப்படும். உள்ளே மெழுகு இருந்த பகுதி அச்சாக இருக்கும். பெரும் பகுதி செம்பு, மிகச்சிறிய அளவில் பித்தளை, வெள்ளி, தங்கம், வெண்கலம் ஆகியவற்றையும் கலந்து உருக்கி அச்சின் நடுத்துளையில் ஊற்றுவர். அச்ச முழுவதும் நிரம்பிய பின்னர், குளிர வைப்பர். உலோகம் இறுகும், வார்ப்பினை வெளியே எடுத்து, சிற்றுளி கொண்டு நுட்ப வேலைகளைச் செய்வர். இங்ஙனம் செய்த உருவம் முழுவதும் கெட்டியாக இருக்கும்.

பொள்ளல் உருவம் (கூடு) :- இதற்கு வேறுமுறை கையாளப்பட்டது. முதலில் மண்ணைப் பிடித்து அதன்மேல் மெழுகால் உருவம் அமைப்பர். அதன்மேல் மீண்டும் மண் பூசப்படும். இது தீயிலிடப்பட்டால் வெளியிலும் உள்ளேயும் மண் எஞ்சும். மெழுகு மட்டும் உருகிவிடும். இவ்வச்சில் உலோகத்தை உருக்கி ஊற்றினால் பொள்ளலான உருவம் கிடைக்கும். வாகனங்கள் இம்முறையினால் செய்யப்பட்டன.

“வட நாட்டில் செப்புப் படிமத்தில் இருக்க வேண்டிய நுட்பங்கள் அனைத்தையும் அச்சிலேயே அமைத்துவிடுவர், தமிழகத்தில் அச்ச எளிமையாகச் செய்யப்பட்டுக் கலை நுட்பங்கள் பின்னர் உளியினால் செய்யப்படும்” என்கிறார். திரு. நாகசாமி அவர்கள்.

ஆடற்கலை - “நமது சிற்பக்கலை மரபின் சிறப்பே. ஆடற்கலையின் அபிநயங்கள், நிற்பல், அமர்தல், கிடத்தல், கண், புருவ நெளிவுகள் ஆகியவற்றைச் சிற்பிகள் வடித்த திறமையே” என்கிறார் சிற்பக்கலைஞர் திரு. வை. கணபதி அவர்கள்.

◆.....◆

பன்னூறு ஆண்டுகளாக வளர்ந்து வந்த படிமக்கலை இன்றும் உயிர்ப்புடன் விளங்குகிறதெனில் அது நம் தமிழ்நாட்டின் தவப்பயனே. கும்பகோணம், மாமல்லபுரம் ஆகிய ஊர்கள் மரபுச் சிற்பங்கள் வடித்தெடுப்பதில் வல்லமை மிக்கக் கலைஞர்களைக் கொண்டுள்ளன.

கட்டடக்கலையின் மாட்சிமை காலந்தோறும் மாறி வந்த மாற்றங்கள்

உலகெங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் கட்டடக்கலை, தமிழகத்தில் பல்லவர் காலத்தில் ஆலயங்களுடன் தொடர்பில் இருந்தது. சிற்பங்களைத் தாங்கி நிற்பவை எல்லாம் பிரம்மாண்டக் கட்டுமானங்களே. தங்கள் தாயகமான தெலுங்கு மண்ணின் குடைவரைக் கோயில்கள் போன்று தமிழகத்திலும் நிறுவனர் பல்லவர்கள். மகாபலிபுர மண்டபங்கள், திருச்சி மலைக்கோட்டை, பஞ்சபாண்டவ ரதங்கள், திரௌபதி ரதம், அர்ச்சுனன் தவம் ஆகியன பல்லவர்களின் விழுமிய கட்டடக்கலைக்குச் சான்றுகளாகும்.

இராஜ சிம்மனால் குடைவரைக்கலை, கட்டுமானக் கலையாகப் பிறப்பெடுத்தது. கற்களால் அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட மாமல்லை ஜலசயனசாமி கோயில் இதற்குச் சான்றாகும். கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டின் காஞ்சி கைலாசநாதர் ஆலயம் இவ்வகைக் கலையே ஆகும். கருவறை, மண்டபம், கோபுரம் என்ற மூன்று நிலைகளில் இக்கோயில் முதன்முதலாக வடிக்கப் பெற்றது. திராவிடக் கட்டுமானக் கலையின் தொடக்கம் இது.

சோழர் மரபில் : பல்லவர்களால் தொடங்கப் பெற்ற கோயில் கட்டுமானக் கலைவடிவம், பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் மேலோங்கியது. உலக அதிசயமான ஈசா பிரமிடினைப் போன்று எட்டு மடங்குப் பெரிய கோபுரம் கொண்ட பெருவுடையார் ஆலயம், சோழர் காலக் கட்டடக் கலையின் கம்பீரம் ஆகும்.

தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் மிகப்பெரும் லிங்கம் இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரியதாகும். 66 மீட்டர் உயரம் உடைய கோபுரம், உச்சியில் 80 டன் எடை கொண்ட ஒற்றைக் கல் வடிவம், மலைநாட்டைவென்ற சக்கரவர்த்தியின் வெற்றிச் சின்னமான கேரளாந்தகன் கோபுர நுழைவாயில் ஆகப் பெருவுடையார் ஆலயம் உலக அற்புதமாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

நாயக்கர் காலம்: தங்கள் முன்னோரான விஜயநகரப் பேரரசர்களின் வழியில், நாயக்கமன்னர்கள் கலையில் நின்றனர். தூண்கள், மண்டபம், திருமண அரங்கம் இவ்வம்சத்தின் கோயிற் கட்டடக்கலையின் சிறப்பாகும். வேலூர் ஜலகண்டேசுவரர் ஆலயத் திருமண மண்டபம் புகழ்மிக்கது. மதுரை மீனாட்சியம்மன் ஆலயம், இராமேசுவரம் திருக்கோயில், குடந்தை இராமசுவாமி கோயில் என இவர்களது கட்டுமானங்கள் தனி வகையின.

திராவிடக்கலை! சோழமன்னர்கள், நாயக்கர்கள், பிற்காலப் பாண்டியர்கள், தற்காலக் கோயில்கள் என அனைத்தும் திராவிட பாணிக் கட்டுமானங்கள் ஆகும்.

ஐரோப்பியர், முகலாயர், திராவிடபாணிகளின் கலவையாகக் கட்டப்பட்ட கட்டுமானங்கள் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாகச் சென்னையில் ஓங்கி வளர்ந்தன. பாரம்பரியம் மிக்க சென்னை உயர்நீதி மன்றம், சென்ட்ரல் தொடர் வண்டி நிலையம், எழும்பூர் தொடர்வண்டி நிலையம், மேலும் பல கட்டடங்கள் இந்தோ-சராசனிக் என்ற வகையிலான கட்டுமானக் கலையினை வெளிப்படுத்திக் கம்பீரம் காட்டி நிற்கின்றன.

பல்லவர் காலத்தில் சிம்மவிஷ்ணு தொடங்கிவைத்த இக்கலை அவன் வம்சத்தவரால் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு அழியாக்கலைச் சின்னங்கள் ஆகிப் பிற்காலச் சோழர்காலத்தில் வானுயர எழுப்பி நிற்கும் கட்டுமானங்கள், கோபுரங்கள், விமானங்கள் என விரிவடைந்தது. ஆயிரக்கணக்கான அழகியல் நுட்பங்களைப் பெற்ற திருக்கோயில்களின் கற்றளிமுறைச் (Interlocking System) சிற்பங்கள் அழகில் மறைந்து நிற்கக், கட்டுமானமே தலைசிறந்து நின்றது. நாயக்கர் காலத்தில் பெரும் அளவிலான கட்டுமானங்கள் இல்லையென்றாலும் மண்டபங்கள், மஹால்கள் என அவை புதுவடிவம் கொண்டன. விசயநகர மரபில் வந்த நாயக்கர்கள் அவர்களை ஒட்டியே தம் கலைப்படைப்புகளைத் தந்தனர். திருமலை நாயக்கர் மஹால் பிரமாண்டமாய் எழுந்து நின்று உலகத்தரம் பெற்றது. மேலும் திருக்குளங்கள் அமைத்தலும் அவர்களது பணிகளாயிற்று.

தஞ்சைப் பெரிய கோயில் – பல்லவப் பேரரசர்களின் கற்றளி முறையில் தனது மனதைப் பறிகொடுத்த மாமன்னன் இராஜராஜ சோழன்.

◆.....◆
பெருவுடையாருக்காக எழுப்பிய திருக்கோயிலே, பிரகதீஸ்வரர் எனப்படும் பெரிய கோயில். வானுயர எழும்பி நிற்கும் அக்கோயில் கருவறை விமான அழகே அழகு!

தனது கேரள வெற்றியின் நினைவாக அவன் எழுப்பிய “கேரளாந்தகன் கோபுரம்” ஆலயத் திருவாயிலாக எழும்பி நிற்கிறது. பெருங்கற்களை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கிக் கட்டப்பட்ட இவ்வாலயம் 11 ஆம் நூற்றாண்டின் மிகச் சிறந்த கட்டுமானம். கருவறையின் முன்பாகக் காணப்படும் “துவார பாலகர்” சிலைகள் கலைநயம் மிக்கவை.

சோழப் பேரரசின் விரிவினையும் செல்வச் செழிப்பினையும் கலைவடிவில் காட்டும் அக்கோயிலின் 500 அடி நீள. 200 அடி அகல விமானம் கண்கொள்ளாக்காட்சி 13 நிலைகளைக் கொண்டு 216 அடி உயரமுள்ள இவ்விமானத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ள சிற்பங்கள் சிறப்பானவை.

பாண்டியர் காலக்கோயில் கலையில் புதிய மண்டபங்களைச் சேர்த்தல், துணைக் கோயில்களை எழுப்புதல் இணைந்தன. திருமண மண்டபங்களும் ஆயிரங்கால் மண்டபங்களும் பாண்டியர் காலக் கொடைகள், விசயநகரத்தின் பதிவுகள்.

விசய நகரத்தாரின் கட்டிடக் கலையின் இறுதிநிலையை மதுரை சொக்கநாதர் ஆலயத்தில் காணலாம். பாண்டியர் கட்டிடக் கலையின் விரிவாக்கமே இந்நிலை.

இதன்பிறகு ஏற்பட்ட சமய, அரசியல் நிலைப்பாடுகள் காரணமாக பழைய கலைகளை எப்படியும் காப்பாற்றினால் போதுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டது. ஆங்கிலேயர், முகமதியர், கிறிஸ்தவர், டச்சு, பிரெஞ்சு எனக் கட்டிடக் கலைப் பாணிகள் மாறின.

ஐரோப்பிய, முகலாய, இந்தியக் கலைப் பாணியில் உருவான சென்னை உயர்நீதிமன்றக்கூட்டம், தெற்கு இரயில்வே தலைமையகம், அமீர் மஹால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகக் கட்டிடம், மத்திய இரயில்வே நிலையம்

◆.....◆

ஆகியன இந்திய சராசனிக் கட்டிடக் கலையின் மாட்சிகள் ஆக விளங்குகின்றன.

ஓவியக்கலை, தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வளர்ந்த பரிணாமம்

“கண்ணெழுத்து” என்று பழந்தமிழர்களால் அழைக்கப்பட்ட ஓவியக்கலை கலைஞர்களின் திறனோடும் வண்ணங்களோடும் தொடர்புடையது. குகையோவியம், பறவைகள், விலங்குகள், போர்க்காட்சிகள் எனத் தொல்லியல் ஆய்வுகள் தமிழரின் ஓவியக் கலையை வெளித்தந்துள்ளன.

நடுகல்: சங்ககால “நடுகல்” அமைப்புகளில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பங்களுக்கு ஓவியமே அடிப்படை.

ஓவி, ஓவம், ஓவியம், சித்திரம், படாம், வட்டிகைச் செய்தி என இக்கலை தமிழில் பல பெயர்களில் வழங்கி வந்துள்ளது.

ஓவியர், ஓவியப்புலவன், வித்தகர், கண்ணுள் வினைஞர் என ஓவியக்கலைஞர்கள் அழைக்கப் பெற்றனர். ஆண் ஓவியர் சித்திராங்கதன், பெண் ஓவியர் சித்திரசேனா என அழைக்கப் பெற்றனர்.

பல்லவர் காலம்:- “தட்சிணசித்திரம்” என்ற ஓவிய நூலுக்கு உரையெழுதியதன் மூலம், மகேந்திரவர்மன் “சித்திரகாரப்புலி” என அழைக்கப் பெற்றான். பனமலை, திருமலை, மாமல்லை, மாமண்டூர், காஞ்சி கைலாசநாதர் கோயில் ஆகியன இக்கால கட்டத்தின் ஓவியக்கலைக்குச் சான்றுகளாகும்.

திருநந்திக்கரையில் உள்ள ஓவியங்கள் சேரர் மரபின ஆகும்.

புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள சித்தன்னவாசல் குகை ஓவியங்கள், அவனிபசேகர ஸ்ரீவல்லபன் என்ற பாண்டிய மன்னன் காலத்து ஆசிரியர் இளங்கௌதமன் என்பவரால் தீட்டப்பெற்றவை.

சோழர் காலத்தில் :- தஞ்சைப் பெரிய கோயிலின் கருவறையில், மேற்கூறையில் காணப்படும் இளம்பெண்கள் நடனம், கருவூர்த் தேவர், சுந்தரர் தடுத்தாட் கொண்ட காட்சி ஆகிய ஓவியங்கள் மிகுந்த தொழில்நுட்பத்துடன் ஆயிரம் ஆண்டுகள் கடந்தும் வென்று நிற்கின்றன.

◆.....◆

மற்றவர் காலம் :- திருவரங்கம், திருமலை, சிதம்பரம், திருவாரூர், காஞ்சி, குடந்தை, மதுரை ஆலய ஓவியங்கள் நாயக்கர் காலத்தவை. தஞ்சை மராத்தியர் காலப் பனையோலை ஓவியங்கள், கண்ணாடி ஓவியங்கள், தந்த ஓவியங்கள் சரசுவதி மஹால் நூலகத்தில் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

ஓவிய வகைகள் :- துணிகளில் வரையப்படும் கலங்காரி ஓவியங்கள், புகழ்பெற்ற தஞ்சாவூர் ஓவியங்கள் என நவீனத்துவம் பெற்ற ஓவியங்கள் காலமாற்றம் சார்ந்தன.

தற்காலத்தில் ராஜா ரவிவர்மாவின் ஓவியங்கள், கொண்டைய ராஜுவின் நாட்காட்டி ஓவியங்கள் எனப்பிரபலம் அடைந்துள்ளன.

காண்போரின் கருத்துக்கேற்ற வகையில் வரையப்படும் கோடுகள், குறியீடுகள். கிறுக்கல்கள் வகையிலான ஓவியங்களும் பரவி வருகின்றன.

ஓவியக்கலை தமிழ்நாட்டில் அடைந்த பரிணாமங்கள்

மிகப்பழைய கவின்கலைகளுள் ஒன்றாகிய ஓவியம், இயற்கைக் காட்சிகளுக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. ஒலிவடிவ எழுத்துகளுக்கு முன்னரே பட எழுத்துக்கள் வழக்கில் இருந்துள்ளன. எனவே மனிதனின் உள்ளத்தில் இயல்பிலேயே ஓவியத்திற்கான கரு உள்ளது எனலாம். பரங்குன்றத்தில் இருந்த முருகன் கோயிலில் “எழுதெழில் அம்பலம்” இருந்தது. அதில் மன்மதன் இரதி ஓவியங்கள், அகலிகை சாபம் பெற்ற வரலாற்று நிகழ்வுகள் வரையப்பட்டிருந்தன

மணிமேகலையில் “புனையா ஓவியம் புறம் போந்தன்ன” என்ற தொடரில், மணிமேகலையின் எளிமைத் தோற்றம் கூறப்படுகிறது. நாட்டிய தாரகை மாதவி “ஓவியச் செந்நூல்” நன்கு கற்ற நங்கை என்பது சாத்தனாரால் விளக்கப்படுகின்றது.

சிற்பம் – ஓவியம் இரண்டும் தொடர்புடையன. ஒருவனே இரண்டிலும் தேர்ச்சி பெற்றவனாக இருத்தல் கூடும். மகேந்திரவர்மனின் பன்முகப் பரிணாமத் திறமையில் ஓவியம் முக்கியமானதாகும்.

◆.....◆

அத்தியந்த காமனாகிய இராசசிம்மன் கட்டிய பனைமலைக் கோயிலில் பார்வதி தேவியின் கண்கவர் ஓவியம் உள்ளது. இவள் காலத்துக் கைலாசநாதர் கோயில் ஓவியங்கள் கலைநயம் மிக்கன.

முற்காலப் பாண்டியரின் ஓவியங்களை நெல்லை மாவட்டத்தில் பனைமலைப்புரம் குகைக் கோயிலில் காணலாம்.

சித்தன்னவாசல், தென்னாட்டு அஜந்தா எனப் புகழ்ப் பெறுகிறது. அண்மைக்காலம் வரை இவ் ஓவியம், பல்லவன் மகேந்திரவர்மன் வரைவித்தவை எனக் கருதப்பட்டன. ஆனால் இவை கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பிற்காலப் பாண்டியன் ஒருவனால் வரைவிக்கப்பட்டமை தெளிவாகிறது.

காலம்தோறும் ஓவியக் கலை பெற்றுவந்த மாற்றங்கள், வளர்ச்சிகள் வியக்கத்தகுந்தன.

நாட்டார் வழக்காறுகள்

தமிழகம் நாட்டார் வழக்குகள், கதைகள், புராணங்களின் தாயகம். வெகுஜனங்களின் மேலோங்கிய உணர்ச்சிகளின் வெளிப்பாடுகளே இவ்வடிவங்கள். இவைகள் செவ்வியல் இலக்கியங்களுக்கு எவ்வகையிலும் குறைவுடையன அல்ல. எளிமையும் அழகும் மிக்க இக்கலைப்பிரிவுகள் தனியொருவரின் படைப்புகள் அல்ல. குறிப்பிட்ட பகுதியினரின் வாழ்வியலுடன் தொடர்புடையது இக்கலை. தொடக்கத்தில் சமயச்சார்புடைய இக்கலை நாளடைவில் மிகப்பிரபலமானது.

நாட்டுப்புற நடனங்கள்

1. **காமன் பண்டிகை:** எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என இரு தரப்பாய் நின்று வாதிடுதல், சினம் கொண்ட சிவன் மன்மதனை எரித்தல் எனச் சிற்றூர்களில் "இலாவணி" எனவும், நாட்டியத்தோடும் தொடர்புடையது, காமன் பண்டிகை.

◆.....◆

2. **தேவராட்டம்:** தமிழகத்துக்கம்பள நாயக்கர் சமூகத்தினரின் விரைவான தாளத்துக்கேற்ற நாட்டிய வகை இது. "தேவதுந்துபி" எனப்படும் பறையொலி முழங்கும் நாட்டியம் இக்கலை.
3. **கும்மி, கோலாட்டம், பின்னல் கோலாட்டம், கரகாட்டம்** என்பன சிற்றூர்களில் ஆலய விழாக்கள், நன்னாட்களில் மகளிரும் ஓரோவழி ஆடவரும் கலந்தாடும் ஆட்டம்.
4. **சக்தி கரகம்!** தங்களின் இட்ட தேவதையாம் மாரியம்மனின் மனம் நிறை ஆட்டமாகப் பெண்கள் தலையில் குடம் சுமந்து, சமநிலை தவறாமல், தாள இசைக்கேற்ப ஆடும் தெய்வீகக் கலையிது.
5. **காவடியாட்டம்:** காவடியைத் தோளில் சுமந்து, கவனமான ஆட்டம், அசைவு, தளிர்நடனம் என உடம்பை வளைத்தாடும் இவ்வாட்டம் முருகனுக்கான நேர்த்திக் கடனாகப் பார்க்கப்படுகிறது.
6. **ஓயிலாட்டம், புலியாட்டம், பொய்க்கால் ஆட்டம்** என்ற பிரிவுகளில் சிற்றூர்களில் மகளிரும் ஆடவரும் ஆடும் இவ்வாட்டம் தமிழர்தம் அழகியலின் வெளிப்பாடுகள்.
7. **கருவிகள்:** தாரை, தப்பட்டை, தப்பு, எக்காளம், ஜால்ரா போன்ற இசைக்கருவிகள், நாகசுரம் ஆகியன மேற்காணும் கலைகளின் உற்ற தோழமைகள்.

தனிப்பட்ட அரங்கங்கள் இன்றித் திறந்த வெளிகளே ஆடுகளமாக இயங்கும் இக்கலைகள் நிகழ்த்துக்கலைகள் என்றே தற்போது அழைக்கப்படுகின்றன.

குறிப்பிட்ட கதைக்கருவின்றி மக்களின் அலுப்புகள், அயற்சிகள், சோர்வுகளுக்கு, உழைப்பின் களைப்புக்குக் கொடுக்கப்படும் ஒத்தடங்கள் இவைகள்.

தற்காலத்தில், கூத்துப்பட்டறை முத்துசாமி அவர்கள் இக்கலைகளின் இலக்கியத் தரத்துக்காக அரும்பாடுபட்டு வருகிறார்.

"நிகழ்த்துக் கலைகளுக்குச் செவ்வியல் மதிப்பினைப் பெற்றுத் தருவதே என் இலட்சியம்" என இயங்கும் திரு.முத்துசாமி அவர்களின் முன்னெடுப்புகள்

◆.....◆

வெற்றிபெற நவீன ஊடக உலகம் முன் நிற்கும் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை!

மேலைநாட்டாரின் தொடர்பினால் உண்டான இவ்வியலின் கூறுபாடுகள் எண்ணிறந்தன. மக்களின் நம்பிக்கைகள், சகுனம் காண்டல், பழமொழிகள், சொலவடைகள், கிராமியச் சிற்றூர் விழாக்களும் இவ்வகையில் அடங்குவன. பெரும்பாலும் ஆக்கியோன் இன்றிக் குழுக்களின் கூட்டு முயல்வு, தன்னிச்சையான ராகம், தாளம் என்பன இவற்றின் சிறப்புகள், தனித்ததொரு இலக்கணம், எழுத்துகளின் இயக்க எல்லைகள், அடிவரையறைகள் தேவையில்லாதன இவைகள். நாடோடிப் பாடல்களுக்கு ஆக்கியவர் அவசியம் இருத்தல் தேவையில்லை என்பார் கவிஞர் வைரமுத்து. தாகூர் அவர்கள் கூற்றுப்படி, "நாட்டுப் பாடல், கிராமிய நாடகம் ஆகிய மக்களைக் கவர்ந்து இழுக்கும், இந்த விழா என்னும் திறந்தவாசல் வழியாகத்தான் நம் நாட்டு மக்களை உலகம் அறிந்து கொள்ள முடியும்" என்பது நூற்றுக்குநூறு உண்மை.

ஏற்றப்பாடல், உலக்கைப் பாட்டு, தாலாட்டு. ஒப்பாரி, காதல், பூசாரிப்பாட்டு, உடுக்கைப் பாட்டு, வணக்கப் பாட்டு, விளையாட்டுப் பாட்டு, கதைப்பாட்டு, நாடோடி வீரர்களின் வரலாறு பற்றிய பதிவுகள் ஆகியன இவ்வகை இலக்கியமே.

நல்வாழ்வுப் பொன்மொழிகள், அறிவுரைகள் பல இவ்விலக்கியத்தில் உண்டு. இவை நம் நாட்டு மக்களின் பண்பாடு பற்றிய விளக்கங்களாக உள்ளன.

வகைகள் :- விளையாட்டு, பஞ்சம், தொழில், கொள்ளை போன்ற பலவற்றையும் பற்றிய பாடல்கள் பல உண்டு. மாமியார் - நாத்தனார் கொடுமை, நாடோடி வீரர்கள், போன்ற செய்திகளையும் நாட்டுப்பாடல் வழி அறியலாம்.

உலக இலக்கியச் செய்திகளில் நாட்டுப்புற இயல்கள் இல்லாத நாடே இல்லை. தமிழ் அவ்வகையில் தவம் செய்தது என்றே கூறலாம்.

◆.....◆
நாட்டுப்புறப் பாடல்கள்

காலம் காட்டும் கண்ணாடியான இலக்கியத்துள் வாய்மொழிப் பாடல்களான நாட்டுப்புறப் பாடல்களும் அடங்கும். ஆய்வறிஞர்களின் கூற்றுப்படி, குடும்பம், ஆண் பெண் உறவு, சாதி, தொழில், கலைகள், பொழுதுபோக்கு, நம்பிக்கைகள், பழக்கவழக்கங்கள் என இயன்று, மக்களிடம் பின்னிப் பிணைந்து நிற்பன நாட்டார் வழக்காறுகள்.

தாலாட்டு - கூட்டுக் குடும்பமுறை சிதைந்து தனிக்குடும்பங்கள் பெருகிவிட்ட இக்காலத்தில் தாலாட்டு விடைபெற்றுக் கொண்டது.

காத்தவராயன் கதை, முத்துப்பட்டன் கதை போன்ற கதைப்பாடல்களில் சாதிக் கலப்புத் திருமண முறைகள் பலவற்றைக் காணலாம்.

வாய்மொழி இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை சாதி வேறுபாடுகளை விட்டு விலகின என்று கூற முடியாது.

பலவிதத் தொழில்செய்வோர் அலுப்பும் சலிப்பும் தீரப் பாடும் முறை இருந்தமையை வாய்மொழிப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன.

கலைகள் - ஆட்டக்கலைகள், தொழிற்கலைகள், அறிவியல் கலைகள் என மூன்றாக விளங்குவன நாட்டுப்புறக் கலைகள்.

கரகாட்டம், ஓயிலாட்டம், புலியாட்டம், காவடியாட்டம், மயிலாட்டம், சிலம்பம் என்பன ஆட்டக்கலைகள்.

ஐயனார்சிலை, குதிரைசிலை, மரப்பாச்சி, கோலமிடல், பச்சை குத்தல், கூடைமுடைதல், மண்பாண்டம் வனைதல், பொம்மைகள் செய்தல் என்பன தொழிற் கலைகள்.

நாட்டார் வைத்தியம், வானிலை, உழவு என்பன அறிவியல் கலைகள்.

கண்ணாமூச்சி, நிலாச்சோறு, நொண்டிக்கிளி, கபடி, கோலாட்டம், சிலம்பம் என்பன விளையாட்டுகள்.

◆.....◆

சுடலைமாடன், காமன், அம்மன், காட்டேரி, முனுசாமி, கன்னிமார் போன்று சிறு தெய்வ நம்பிக்கைகள், தெய்வப் பாடல்கள் எனப்பலவுண்டு.

வாய்மொழியும் நாட்டார் வழக்குகளும் இருப்பதை இருக்கும்படி சொல்லும், சமூகம் கலந்த பலரின் பார்வையைச் சொல்வது, வாய்மொழி இலக்கியம்!

வினாக்கள்

1. தமிழ் நாடக வளர்ச்சி தமிழரிடையே ஏற்படுத்திய மாற்றங்கள் குறித்து எழுதுக.
2. "சிற்பக்கலை" குறித்து எழுதுக.

